

ΣΥΜΦΩΝΑ με τις τελευταίες Δημοσκοπήσεις, αν και το Εργατικό Κόμμα ανακάμπτει συνεχώς στις προτιμήσεις των ψηφοφόρων, δυστυχώς το πάλαι ποτέ δημοφιλέστατο Κόμμα στην συντριπτική πλειοψηφία των ψηφοφόρων, δεν μπορεί να ξεπεράσει το φράγμα του 50%, αν και όλοι γνωρίζουμε ότι το Λίμπεραλ με τον Τόνι Άμποτ θα ακολουθήσει τη γραμμή του μεγάλου κεφαλαίου και την ίδια αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική του προκατόχου του Τζον Χάουαρντ. Τι συμβαίνει λοιπόν; Κάτι δεν πάει καλά στο Εργατικό Κόμμα. Όπως κάθε καλός προπονητής έτσι και η πρωθυπουργός της Εργατικής Κυβέρνησης, Τζούλια Γκίλαρντ, όταν η ομάδα δεν τραβάει, θα πρέπει να αλλάξει την τακτική που ακολουθεί σε μια σειρά από θέματα. Μάλιστα αυτή την αποστροφή προς το Εργατικό Κόμμα τη βλέπουμε καθαρά από την αγανάκτηση και πολλών παραδοσιακών ψηφοφόρων του. Για να πάρει όμως μια ομάδα το πρωτάθλημα ή ένα Κόμμα να κερδίσει τις εκλογές θα πρέπει να σημειώνει νίκες και να μην περιμένει το αυτογκόλ των αντιπάλων του. Κάνουμε αυτή την κάπως περίεργη πολιτική εισαγωγή για να σημειώσουμε ότι η «ομάδα» του Εργατικού Κόμματος δεν τραβάει και δεν πείθει όσο θα έπρεπε. Και αυτό όχι γιατί η πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ τηρεί σιωπή σε θέματα της καθημερινότητας, αλλά γιατί δεν κάνει τόσα όσα το Εργατικό Κόμμα είναι ταγμένο από την ίδρυσή του να κάνει.

ΜΕΤΑ από όλα αυτά, είναι φυσικό να αναρωτιούνται όλοι: Τι συμβαίνει στο Εργατικό Κόμμα; Μήπως πραγματικά το Εργατικό Κόμμα έχει μείνει πίσω σε εποχές περασμένες και δεν έχει να προσφέρει τίποτα το καινούργιο στην αυστραλιανή κοινωνία; Μήπως θα πρέπει να γεννηθεί ένα νέο Κόμμα, σύγχρονο, που

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Η Φτώχεια είναι η αιτία...

να απαντάει στα ερωτήματα των καιρών; Γιατί για να γίνει και πάλι το Εργατικό Κόμμα ηγετική δύναμη και η ιδεολογία στην κοινωνία που ζει, πρέπει να έχει πρόγραμμα και στρατηγική. Η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν περιμένει κανείς από το Εργατικό Κόμμα να διαχειριστεί απλώς τα προβλήματα της χώρας. Χρειάζονται πειστικές απαντήσεις στο πρόβλημα των Αστέγων, της Υγείας, της Παιδείας και τόσων άλλων. Και η αλήθεια είναι ότι ενώ η κυβέρνηση της Καμπέρας δίνει απλόχερα Οικονομική Βοήθεια σε άλλες χώρες την ίδια στιγμή στην πλουσιοδύλαρη Αυστραλία 150 χιλιάδες άστεγοι κοιμούνται στους δρόμους της χώρας, ορισμένα από τα μεγαλύτερα Νοσοκομεία προσπαθούν απεγνωσμένα να κρατηθούν στη ζωή λόγω ανεπάρκειας επιχορηγήσεων ενώ

η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση έχει ημερομηνία λήξης αφού όπως μας λένε αξιωματούχοι της Εκπαίδευσης μετατρέπεται αργά αλλά σταθερά σε προνόμιο των πλουσίων.

Η ΦΤΩΧΕΙΑ άρχισε να κάνει δειλά αλλά σταθερά και την εμφάνισή της στην πλουσιοδύλαρη Αυστραλία. Η τελευταία Έκθεση Κοινωνικής Προσμέτρησης στην Αυστραλία, ζωγραφίζει με μελανά χρώματα την Κοινωνική Ανισότητα στη χώρα και αποκαλύπτει ότι μεγαλώνει συνεχώς το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Η Έκθεση τονίζει ότι σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, τα άτομα που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα, πολύ δύσκολα μπορούν να τα ξεπεράσουν και να ανορθώσουν και πάλι το αναστημά τους. Σύμφωνα με μελέτες

της Φιλανθρωπικής Οργάνωσης Sydney City Mission περίπου οι μισές αυστραλιανές οικογένειες βρίσκονται στο όριο της φτώχειας. Αυτά όχι σε κάποια Αφρικανική χώρα, όχι σε κάποια Τριτοκοσμική χώρα της Ασίας, αλλά στην Αυστραλία του μεγέθους της Ευρώπης με τα 23 περίπου μόνο εκατομμύρια κατοίκους. Στη χώρα -Ηπειρο με τον ελάχιστο πληθυσμό και τα τεράστια πλούτη! Κάτι δεν πάει καλά!

ΟΦΕΙΛΟΥΝ να συνειδητοποιήσουν οι κυβερνώντες τούτη τη χώρα, ότι η μεγάλη στρατιά των φτωχών δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αδυναμίας κάποιων ανθρώπων να ανταπεξέλθουν στα προβλήματα της καθημερινότητας. Υπεύθυνες για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται είναι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τις εκάστοτε κυβερνήσεις Πολιτειακές και Ομοσπονδιακές. Θα πρέπει η σημερινή κυβέρνηση του Εργατικού Κόμματος μετά την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση να καταλάβει ότι η αγορά και οι νόμοι της δεν είναι παντοδύναμες. Οι κυβερνήσεις έχουν περιθώρια δράσης. Το Εθνικό κράτος παραμένει το μοναδικό εργαλείο για την κατανομή του πλούτου με κριτήρια όμως που δεν σχετίζονται με το κέρδος. Είναι καιρός ορισμένοι να ξαναθυμηθούν ότι κύριος στόχος για την ευημερία μιας κοινωνίας δεν είναι ο Εθνικός πλούτος αλλά η Ευημερία των Πολιτών και η Κοινωνική Δικαιοσύνη. Αυτό φυσικά ήταν πολύ δύσκολο για τις κυβερνήσεις των Φιλελευθέρων να το καταλάβουν, αλλά πιστεύουμε ότι η Ομοσπονδιακή Πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ έχει διαφορετική άποψη. Είναι καιρός το Εργατικό Κόμμα να επιστρέψει στις ρίζες της πολιτικής του που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη. Αυτά θέλαμε να προτείνουμε στο Εργατικό Κόμμα, με τον καιρό θα ξαναεπανερχόμαστε στο θέμα.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555

Giorgio's will cater for birthdays, corporate functions, christenings and your next event.